

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 687

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

647

C O D I C E S

648

uerit, vividos oculos et non vulgarem veteris scripturae usum adferat, necesse est.

CCCXI.

R. 2006

Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 163. f. luculente et pulcre scriptus, rubricis distinctus, quondam fratrum Carthusiensium prope pragam, et dein Jo. Cantoris Wratislauien. Cancellarij Archiep. Decani sancti Apollinaris Pragen. duo continent Opera. I. Incipit Jeronimianum compositum per iohannem andree de bononia sumnum decretorum doctorem ad honorem beati ieronimi egregii doctoris ecclesie. Praefatur, nescio quis, hoc modo: *Jeronimianum hoc opus per iohannem andree urgente deuocione compositum in partes rite diuiditur — Ipsius vero partes sunt Quatuor — Primo autem ponit auctor sui admiracionem querulosam (non satis videlicet Hieronymum coli in Italia) Secundo ponit beati ieronimi legendam et miracula — Tercio per sanctorum et doctorum auctoritates Jeronimum gloriosum extollit — Quarto — ipsius scripta et canones transsumptos ex illis nominatim (excerendo nempe) exprimit &c. Enigitur Operis methodum, quod congesit supra dictus Sec. XIV. clarissimus Jur. Can. Doctor, idemque D. Hieronymo addicissimus. Editionem ejus, teste Mazzuchello Vol. I. P. 2. p. 700. factam a. 1482. f. l. f. rarissimam esse oportet, quod nunquam vidi. Codici-*

ces plures mss. eodem loco referuntur. Initium est: *Jeronimum iugiter allegamus. sed modice ueneramur. ammiror in hoc ytaliam defecisse. In qua sub omnium conditorum nominibus ecclesie pullulant. Et ultra V. lustra perquirens scire non potui. Jeronimum ibi extra originis sue locum habuisse vel unicam, citus (praeter) troyam, de qua in buius partis talo dicetur. Nouissime tamen percepi, fore duas in tuscia et ducatu, de quibus in eiusdem partis calce submittantur &c.* Cum prolixo loco Alani de Planu Naturae Opus concluditur.

II. fol. 105. Alterum Opus hunc titulum praefert: *Incipit cronica fratris martini de ordine predicatorum penitentiarij domini papae et capelani de quatuor regnis majoribus et de summis pontificibus et romanorum Imperatoribus ex diuersis gestis ipsorum edita et composta. Extat celebre hoc Chronicum Martini Strepi loco natali Oppaviensis Silesii, dicti Poloni, quod tunc Conventus Ord. Praed. Bohemici ad Poloniae Provinciam pertinerent, multis in Bibliothecis ms. et saepius typis editum, sed communi Chronicorum fato paucim intercalatum, breviatum, productum. Videndi de eo omnium instar Quetifi et Echardi Scriptores O. P. T. I. p. 361. ad quos διαγνωστην meam exigam. Initium est: Quoniam scire opera (tempora) summorum pontificum romanorum &c. Codex est ex deductis ad Johannem XXI. ut hic dicitur, et pro*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 687

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

649

P A T R I S T I C I .

650

pro una et altera pagina habet uno et alio uolumine. Post Prologi verba: in alio ponendo Imperatores non inconcinne insertus est totus Tractatus, cuius jam Titulus meminerat, de Majoribus Regnis et praecipue Romano usque ad Neronem pagg. 15. et tum prosequitur: Et quia primo summo Pontifici id est Christo &c. Fol. 129. habetur Johanna Papissae Fabula. Fol. 137. p. 2. post Clementem IV. cui addita est Canonizatio sancte edibige quondam duces polonie, quam non habet in hoc Pontifice sistens J. Fabricii Caesaris Editio Colon. 1616. f. sequitur illa Formula Quetiso memorata: A Clemente predico pressens cronica stilum operis commutavit &c. Dein procurrunt Pontifices usque ad Johannem XXII: cuius solum nomen Codex exhibet. Cum vero Martinus a. 1378. excesserit, a Nicolao III. Continuator alias successit, qui Bernardum Guidonis O. P. abbreviasse videtur, ut suadet instituta collatio. Pontifices excipit Series Imperatorum et quidem a Nerone; alii enim, ut supra dixi, jam praececessere. Silit autem in Alberto I. et sic finit: Rex igitur Albertus parum (in bello contra Wenceslaum IV. Boh. Regem) proficiens, de suis etiam plures amittens reversus est ad propria. Wenceslaus autem rex bohemie sequenti anno prage diem clausit extremum. Anno regnorum suorum bohemie IX. polonie V. Anno scilicet domini M° CCC° V°. Hoc anno in die sancti Jacobi tantum diluuium circa

luthomissil factum fuit, ita ut multos homines aliquibus etiam dominibus abductis inopinate miserabiliter submergeret. Hijs etiam temporibus rex franciae (Philippus Pulcher) diuera prelia flandrensis intulit, sed ipsi eum in omnibus superantes et de aduersariis multa milia trucidantes uictorialem gloriam reportare meruerunt. Explicit gesta romanorum Imperatorum. Enigitur etiam hac parte Chronicon Martinianum productius, quam in Edit. Fabriciana supracit. quae in Friderico II. definit. Quid vero admiscet Bohemica? Studiose haec tenus distuli, Lector! quae per totius Codicis oras sparsa sunt notatu digna, atque ea hic colligam. Ad finem Pontificum fol. 138.p. 2. legas: Hic deficit cronica Jo. pape XXII. Benedicti XII. et Clementis VI. moderni pape. Currentibus annis Domini M. CCC. LI. Inditione tercia. Quo tempore hunc Librum scribere feci ego Bonsignore de Bononia decretorum doctor prage legens ordinarie decretales in studio generali ibidem. At quae fors Vi- rum hunc Pragam detulit? Respondet ille sub finem Imperatorum fol. 163. ad nomen Wenceslai Regis ita commentans: cuius filiam (Elisabetham) habuit in uxorem Rex Johannes filius imperatoris Henrici comitis de lucimburgo. Qui Rex Johannes fuit pater Domini Karoli regis romanorum et Boemie bodie uiuentis. Ad cuius petitionem et uocationem veni pragam pro leitura decretalium ordinarie Anno Domini M. CCC. L. Ego Bonsignore de Bononia de

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 687

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

651

C O D I C E S

652

cretorum doctoꝝ. En Professorem Pragensem ex antiquissimis, Balbinio non memoratum, jungendum Uberto de Lampugnano, quem Vol. I. P. 2. col. 1541. vivis reddidi. Plura porro ille sua manu etiam ad Hieronymianum notavit. Ita fol. 12. ad locum Amos: Fuge in terram Iuda et comedere ibi panem et prophetabis ibi, adjectit: Nota pro me. Fol. 33. ad verba: de amaro semine literarum dulces fructus capio, sic: Ad hoc bene facit et concordat, quod alias dixi et recitavi in scolis in principio studii. Scolares meos alliciendo ad scientiam capeſſendam. Diffiniens Scientiam in genere sic dicens. Scientia est arbor nobilissima, cuius fructus sunt dulcissimi, sed etiam radix amarissima. Et qui radicis amaritudinem non gustauerit, dulcedinem fructuum non habebit. Bonſignore doctoꝝ. Fol. 69. p. 2. ad verba: Non tanta per victoriā sequitur gloria, quanta ignomina post ruinam; sic: Nota contra pepulenses (Pepoli) de bononia quondam Dominos. Fol. 92. ad verba: In eius aduentu omne bellandi studium confertur ad pacem, monetur: Nota pro Domino imperatore quando transbit in ytaliam. Quod factum a. 1354. triennio post scriptum Codicem. Atque haec ad Hieronymianum. Deinceps fol. 112. p. 2. ad verba de Augusto: et continuo germaniam aggreditur, adscriptum: Nota de boemia quod est in germania, nam germania protenditur de vngaria usque ad Renum. Fol. 129. ad Papissam delineata est ejus Figura

cum addito: iste papa fuit femina. Fol. 162. ad verba: prius eum vitam debuisse ponderasse, et singillatim ad τὸ ponderasse notatur: Istud est uerbum boemorum; nempe Wáziti. Unde concludo Supplementum hoc ad Martinum e quodam Chronico Bohemico verum esse. Demum ead. pag. ad verba de Ottocari Vidua: siuum militem nomine sauiſſum in Maritum accipiens, obſervavit Bonſignorius: Non recepit in maritum, sed in amasum potius, ut a boemis percepit et audiui. Sed ita fuit dictum (in Codice) forte propter honestatem. Ad compingendum praeclarum hunc Codicem servit utrinque Folium chartaceum dereptum e Commodis Ruralibus Petri de Crescentiis L. V. de Pomorum cultura, quod Opus lat. et ital. saepius excusum est Sec. XV. Manus Autoris aetatem adtingere videtur.

CCCXII.

Codex membraneus lat. Sec. U. 568 partim XII. partim XIII. eleganter exaratus, minioque distinctus hac Rubrica gaudet: *Incipit Epistola de VII. Gradibus Ecclesiasticis Beati Hieronimi Presbiteri ad Rusticum Narbonensem Episcopum. Obiit Hieronymus a. 420. ad sedem Narbonensem non ante an. 427. pervenisse creditur Rusticus. Igitur alia Exemplaria ad Damasum Papam, alia nemini inscripta sunt. Sed etiamsi faveret tempus, stilus egregii cetera Opusculi Hieronymianus non est. Atque istud argumentum plus valet,* quam